

ระเบียบวิธีทฤษฎี

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ตัวอย่างประชากรที่เป็นนิสิตนักศึกษาที่เรียนในแขนงวิชาต่าง ๆ กัน 4 แขนงวิชา คือ แขนงวิชาวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และวิจิตรศิลป์ ที่ต่อต้านและไม่ต่อต้านสินค้าญี่ปุ่น ผู้วิจัยมีความเห็นว่านิสิตนักศึกษาที่ต่อต้านและไม่ต่อต้านสินค้าญี่ปุ่นน่าจะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แตกต่างกับ และน่าจะแตกต่างกันไปตามแขนงวิชาที่เรียนด้วย และลักษณะบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษาชายและหญิงที่ต่อต้านและไม่ต่อต้านสินค้าญี่ปุ่นก็น่าจะมี ความแตกต่างกันด้วยเช่นกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

1. นิสิตนักศึกษาที่ต่อต้านและไม่ต่อต้านสินค้าญี่ปุ่นมีลักษณะบุคลิกภาพแตกต่างกัน
2. นิสิตนักศึกษาแขนงวิชาต่าง ๆ มีลักษณะบุคลิกภาพแตกต่างกัน
3. นิสิตนักศึกษาเพศชายและหญิงมีลักษณะบุคลิกภาพแตกต่างกัน
4. นิสิตนักศึกษาที่ต่อต้านและไม่ต่อต้านสินค้าญี่ปุ่นมีลักษณะบุคลิกภาพแตกต่างกันไปตามแขนงวิชาที่เรียน
5. ลักษณะบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษาชายและหญิงที่ต่อต้านและไม่ต่อต้านสินค้าญี่ปุ่นแตกต่างกัน
6. นิสิตนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง แขนงวิชาต่าง ๆ มีลักษณะบุคลิกภาพแตกต่างกัน
7. นิสิตนักศึกษาชายและหญิงที่ต่อต้านและไม่ต่อต้านสินค้าญี่ปุ่น มีลักษณะบุคลิกภาพแตกต่างกันไปตามแขนงวิชาที่เรียน

การสร้างแบบวัดบุคลิกภาพนิสิตนักศึกษาที่ต่อต้านและไม่ต่อต้านสินค้าญี่ปุ่น เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย ก. แบบวัดความต่อต้าน

สินค้านั้น ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) วัดความเห็นที่แบ่งออกเป็น 2 ระดับ หรือ 2 ทางเลือก (Choices) คือเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ทั้งนี้โดยอาศัย คำกล่าวอ้างของ แจ็ค แอเบรอมส์ (Jack Abrams) ที่ว่า ในแบบวัดทัศนคติอันจะมี ทางเลือกที่ตัวก็ได้ ไม่มีข้อจำกัดว่าใช้ที่ตัวเลือกจึงจะดี เหมาะสมที่สุด แต่จะขึ้นอยู่กับ วัตถุประสงค์ของการศึกษาเรื่องนั้น ๆ และด้วยเหตุผลที่ว่า เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ ตรงตามความรู้สึกที่แท้จริงของผู้ตอบในทางใดทางหนึ่ง และเพื่อที่จะแยกให้เห็นความ แตกต่างให้ชัดเจนที่สุดสำหรับผู้ตอบและไม่ตอบสินค้านั้น โดยยึดหลักการออกแบบ การวิจัยที่ว่าจะต้องพยายามให้เงื่อนไขที่สร้างขึ้น เกิดความแตกต่าง กันมากที่สุดเท่า ที่จะทำได้² (Maximization of Systematic Variance) ข. แบบวัดบุคลิก ภาพที่แตกต่างจากแบบวัดบุคลิกภาพเทอร์คอบ เพอร์ซันนอล โปรไฟล์ (Gordon Personal Profile) ของ เลียวเนิร์ด วี กอร์ดอน (Leonard V. Gordon)

การสร้างแบบวัดความชอบสินค้านั้นของนักศึกษานิติศาสตร์ ผู้วิจัยเริ่มด้วยการ ศึกษาความชอบที่ตอบสินค้านั้นควรมีลักษณะอย่างไร และรวบรวมลักษณะเหล่านั้นเป็น หลักในการสร้างขอความในแบบวัดความชอบสินค้านั้นของการวิจัยครั้งนี้คือ

1. ความสนใจต่อสินค้านั้น
2. ความรู้สึกต่อสินค้านั้น
3. การใช้สินค้านั้น

¹Jack Abrams. "An Evaluation of Alternative Rating Devices for Consumer Research," Scientific Marketing Research (New York : The Free Press, 1971), p. 199.

²Fred N. Kerlinger, Foundations of Behavioral Research (New York : Holt, Rinehart & Winston, Inc., 1964), p. 283.

4. ทารสนับสนุนในพหูชนิไซลินคาญปุณ
5. การยกย่องผู้ไซลินคาญปุณ
6. ความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับสินคาญปุณ

ในการรวบรวมข้อความในแบบวัดความตอทานสินคาญปุณในแงต่าง ๆ ผู้วิจัย
ยึดถือทฤษฎีว่า

1. นิสิตนักศึกษาที่มีความสนใจตอสินคาญปุณและชาวสารเกี่ยวกับสินคา
ญปุณ ถือว่าเป็นผู้ที่ไมตอทานสินคาญปุณ และนิสิตนักศึกษาที่ไมมีความสนใจตอสินคาญปุณ
และชาวสารเกี่ยวกับสินคาญปุณถือว่าเป็นผู้ตอทานสินคาญปุณ
2. นิสิตนักศึกษาที่มีความรู้สึกในคานคิตตอสินคาญปุณถือว่าเป็นผู้ไมตอทาน
สินคาญปุณ และนิสิตนักศึกษาที่มีความรู้สึกในคานไมคิตตอสินคาญปุณเป็นผู้ตอทานสินคา
ญปุณ
3. นิสิตนักศึกษาที่ไซลินคาญปุณถือว่าเป็นผู้ไมตอทานสินคาญปุณและนิสิตนักศึกษา
ที่ไมไซลินคาญปุณถือว่าเป็นผู้ตอทานสินคาญปุณ
4. นิสิตนักศึกษาที่สนับสนุนในพหูชนิไซลินคาญปุณถือว่าเป็นผู้ไมตอทานสินคา
ญปุณ และนิสิตนักศึกษาที่ไมสนับสนุนในพหูชนิไซลินคาญปุณ ถือว่าเป็นผู้ตอทานสินคาญปุณ
5. นิสิตนักศึกษาที่ยกย่องผู้ไซลินคาญปุณถือว่าเป็นผู้ไมตอทานสินคาญปุณและ
นิสิตนักศึกษาที่ไมยกย่องผู้ไซลินคาญปุณถือว่าเป็นผู้ตอทานสินคาญปุณ
6. นิสิตนักศึกษาที่มีความคิดเห็นที่คิตตอเรื่องทั่ว ๆ ไปที่เกี่ยวกับสินคาญปุณ
ถือว่าเป็นผู้ไมตอทานสินคาญปุณ และนิสิตนักศึกษาที่มีความคิดเห็นในทางที่ไมคิตตอเรื่อง
ทั่ว ๆ ไปของสินคาญปุณถือว่าเป็นผู้ตอทานสินคาญปุณ

ข้อความที่รวบรวมขึ้นทั้งหมดนี้ประกอบควยข้อความ 2 ประเภท คือ ประเภท
ที่ 1 เป็นข้อความที่ผู้ตอบจะตอตอบเห็นควยมี 20 ข้อความ ประเภทที่ 2 เป็นข้อความ
ที่ผู้ตอบจะตอตอบไมเห็นควย มี 19 ข้อความ จึงจะแสดงว่าเป็นผู้ตอทานสินคาญปุณ
รวมข้อความทั้งหมดในแบบวัดความตอทานสินคาญปุณทั้งสิ้น 39 ข้อความ ข้อความดังกล่าว

ทั้งหมดนั้น สามารถจำแนกได้ตามหลัก 6 ประการ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนข้อความในแบบวัดความต่อถามสินค้าญี่ปุ่น จำแนกตามหลัก 6 ประการ

หลักการสร้างความต่อถามสินค้าญี่ปุ่น	จำนวนข้อความ	ร้อยละ
1. ความสนใจต่อสินค้าญี่ปุ่น	6	15
2. ความรู้สึกต่อสินค้าญี่ปุ่น	5	13
3. การใช้สินค้าญี่ปุ่น	8	21
4. การสนับสนุนให้ผู้อื่นใช้สินค้าญี่ปุ่น	7	18
5. การยกย่องผู้ใช้สินค้าญี่ปุ่น	3	8
6. ความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับสินค้าญี่ปุ่น	10	25
รวม	39	100

การหาความตรงตรง (Validity) ของแบบวัดความต่อถามและไมต่อถามสินค้าญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้ใช้การตัดสินของผู้ทรงคุณวุฒิ (Judges) 9 ท่าน³ ทำการตัดสินข้อความ 39 ข้อความ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิครั้งนี้ ผู้วิจัยพิจารณาตามลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้ เป็นผู้เชี่ยวชาญและมีความรู้จิตวิทยา เศรษฐศาสตร์ วิจัยทางการศึกษา ผู้มีประสบการณ์ในการทำงานด้านเศรษฐกิจไทยกับญี่ปุ่น

³ ภาควิชาจิตวิทยาในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การให้ผู้ที่ทรงคุณวุฒิทำการตัดสินข้อความในแบบวัดความต่อต้านสินค้าญี่ปุ่นที่
 ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบวัดความต่อต้านสินค้าญี่ปุ่นที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรง
 คุณวุฒิแต่ละท่านทบทวนเอง โดยมีคำแนะนำจากแผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิต
 วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งข้อความในแบบวัดความต่อต้านสินค้าญี่ปุ่นนี้
 ประกอบด้วยข้อความ 2 ประเภท ถึงกล่าวข้างต้น สำหรับข้อความประเภทที่ 1
 จำนวน 20 ข้อความ ผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตัดสินข้อความโดยการใช้
 คำถามว่า

"ถ้าท่านเห็นว่าผู้ใดก็ตามที่ตอบว่าเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้ แสดงว่าผู้ตอบ
 เป็นผู้ที่ยอมรับสินค้าญี่ปุ่นแล้ว กรุณาเขียนเครื่องหมายถูก (✓) ลงในวงเล็บท้าย
 ข้อความ ถ้าไม่ใช่ กรุณาเขียนเครื่องหมายผิด (X) ลงในวงเล็บท้ายข้อความนั้น"

ส่วนข้อความประเภทที่ 2 จำนวน 19 ข้อความ ผู้วิจัยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ
 พิจารณาตัดสินโดยใช้คำถามว่า

"ถ้าท่านเห็นว่าผู้ใดก็ตามที่ตอบว่าเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้ แสดงว่าผู้ตอบ
 เป็นผู้ที่ยอมรับสินค้าญี่ปุ่นแล้ว กรุณาเขียนเครื่องหมายถูก (✓) ลงในวงเล็บท้ายข้อความ
 ถ้าไม่ใช่ กรุณาเขียนเครื่องหมายผิด (X) ลงในวงเล็บท้ายข้อความนั้น"

การพิจารณาเลือกข้อความเพื่อใช้ในแบบวัดความต่อต้านสินค้าญี่ปุ่นนั้น ผู้วิจัย
 ได้คัดเลือกเฉพาะข้อความที่ผู้ทรงคุณวุฒิตั้งแต่ 7 ท่านขึ้นไป หรือร้อยละ 77.77 ของ
 ผู้ทรงคุณวุฒิลงความเห็นตรงกันในแต่ละข้อความของข้อความทั้ง 2 ประเภท รวม 39
 ข้อ และจากการคัดเลือกข้อความทั้งหมดปรากฏว่าข้อความที่ผู้ตัดสินตั้งแต่ 7 ท่าน
 ขึ้นไปยอมรับมีจำนวน 29 ข้อความ ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมข้อความทั้ง 29 ข้อความ
 ไว้ในแบบวัดความต่อต้านสินค้าญี่ปุ่น เพื่อใช้จำแนกทัศนคติของนักศึกษาที่ต่อต้านและไม่ต่อต้าน
 สินค้าญี่ปุ่น แล้วจะได้เปรียบเทียบกับระดับคุณภาพทัศนคติของนักศึกษาที่ต่อต้านและไม่ต่อต้าน
 สินค้าญี่ปุ่นต่อไป

การให้คะแนนการต่อต้านสินค้าญี่ปุ่น ถ้าผู้ตอบตอบถูกหรือเห็นด้วยกับข้อความ
ที่แสดงทัศนคติในทางบวก หรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่แสดงทัศนคติในทางลบ จะได้
คะแนน 1 คะแนน ต่อข้อความหนึ่ง ๆ แต่สำหรับผู้ตอบผิดหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความ
ที่แสดงทัศนคติในทางลบ และตอบว่าไม่เห็นด้วยกับข้อความที่แสดงทัศนคติในทางบวก
ข้อความนั้นจะไม่ได้อะไร

การหาความเที่ยง ของแบบวัดความต่อต้านสินค้าญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้นำแบบวัด
ความต่อต้านสินค้าญี่ปุ่น ไปทดลองใช้กับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 4 แขนงวิชา คือ
แขนงวิชาวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ จำนวนทั้งสิ้น
100 คน จากนั้นจึงนำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงภายใน
ใน (Reliability of Internal Consistency) โดยการนำสูตรของคูเดอร์
ริชาร์ดสัน⁴ (Kuder Richardson # 21)

การสร้างแบบวัดบุคลิกภาพ ผู้วิจัยได้ให้ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษและจิตวิทยา
อย่างถนัด 2 ท่าน ซึ่งไม่รู้จักซึ่งกันและกัน แปลแบบวัดบุคลิกภาพกอร์ดอน เพอร์ซันนอล
โพรไฟล์ (Gordon Personal Profile) ของเลียวนาร์ด จี. กอร์ดอน (Leonard
W. Gordon) ที่ประกอบด้วยข้อความ 72 ข้อความ ให้เป็นภาษาไทย โดยต่างคนต่าง
แปล แล้วผู้วิจัยจึงนำเอาคำแปลของทั้ง 2 ท่านนั้นมาเปรียบเทียบกัน ถ้าข้อความใด
คำแปลไม่ตรงกัน ผู้วิจัยจะนำข้อความนั้นไปให้ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษและจิตวิทยา เป็น
อีกท่านหนึ่งแปลข้อความนั้นอีกครั้งหนึ่ง และนำมาเปรียบเทียบกับคำแปลของ 2
ท่านแรก ซึ่งคำแปลของท่านสุดท้ายนี้จะตรงตรงกับคำแปลของท่านใดท่านหนึ่งใน 2
ท่านแรก จึงจะถือว่าข้อความนั้นใช้ได้ หลังจากนั้นจึงนำเอาแบบวัดบุคลิกภาพชุดที่เป็น
ภาษาไทยไปให้ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษที่ 2 ท่าน ต่างคนต่างแปลกลับเป็นภาษา

⁴Robert L. Thorndike, Educational Measurement (2nd. ed.,
Washington D.C.: American Council of Education, 1971), p. 66.

อังกฤษ ทำเช่นเดียวกันกับการแปลจากชุดภาษาอังกฤษเป็นชุดภาษาไทย ถ้าเกิดกรณี
ที่ผู้แปลจากชุดภาษาอังกฤษ 2 ท่านนั้นแปลข้อความใดไม่ตรงกัน หลังจากที่นำมาเขียน
เป็นภาษาอังกฤษชุดเดียว แล้วนำไปให้ครูผู้ชี้ชาวต่างประเทศที่มีความเชี่ยวชาญ
เรื่องแบบวัดบุคลิกภาพเป็นผู้ตัดสินข้อความที่แปลกลับเป็นภาษาอังกฤษนั้นมีความหมาย
เหมือนข้อความในแบบวัดบุคลิกภาพเดิมหรือไม่ ถ้าข้อความใดมีความหมายไม่เหมือน
กับข้อความในแบบวัดบุคลิกภาพชุดเดิม ก็จะต้องนำข้อความนั้นไปดำเนินการตั้งแตการ
แปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และจากภาษาไทยกลับเป็นภาษาอังกฤษจนถึงขั้นให้
ผู้ทรงคุณวุฒิตัดสินข้อความนั้น ๆ ใหม่

การหาความตรงของแบบวัดบุคลิกภาพที่แปลจากแบบวัดบุคลิกภาพกอร์ดอน
เพอร์ซันนอล โปรไฟล์ โดยการใ้การประมาณค่าของเพื่อน (Peer Ratings) กล่าว
คือผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ (Criterion) ซึ่งก็คือแบบวัดบุคลิกภาพอีกฉบับหนึ่ง ให้มี
ข้อความต่าง ๆ ที่วัดลักษณะที่แบบวัดบุคลิกภาพกอร์ดอน เพอร์ซันนอล โปรไฟล์ วัดโดย
อาศัยเนื้อหาจากแบบวัดบุคลิกภาพต่าง ๆ เช่น แบบวัดบุคลิกภาพแคลิฟอร์เนีย
(California Psychological Inventory, CPI) ของ แฮร์ริสัน จี. กัฟ
(Harrison G. Gough) แบบวัดบุคลิกภาพความต้องการ (Edwards
Personal Preference Schedule, EPPS) ของ อเลน แอด เอ็ดเวิร์ดส์
(Allen L. Edwards) แบบวัดบุคลิกภาพการยอมรับตัวเอง และผู้อื่น (Acceptance
of Self & others, ASO) ของอี. เบอร์กเกอร์ (E. Berger) เป็นต้น เกณฑ์
มีข้อความ 36 ข้อความ วัด 4 ลักษณะ คือ ความมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ความรับผิดชอบ
ความมั่นคงทางอารมณ์ และการสังคม ลักษณะละ ๑ ข้อ แล้วนำไปใช้กับนิสิตนักศึกษา
ในหอพักแห่งหนึ่ง โดยให้เพื่อนที่ใกล้ชิด 2 คน ประมาณค่า (Rate) นิสิตนักศึกษา
คนหนึ่งด้วย การใช้เกณฑ์ผู้วิจัยสร้างขึ้น นิสิตนักศึกษาที่ถูกประมาณค่าทั้งหมดมี 15 คน
และนิสิตนักศึกษา 15 คน ที่ถูกประมาณค่านี้จะประมาณค่าตนเองด้วยแบบวัดบุคลิกภาพ
ที่แปลจากแบบวัดบุคลิกภาพกอร์ดอน เพอร์ซันนอล โปรไฟล์ (Gordon Personal Profile)

ของเลียวนาร์ต วี กอร์ดอน (Leonard V. Gordon) หลังจากนั้นจึงนำเอาคะแนนประมาณ
ค่าของเพื่อน 2 คน ที่ประมาณค่าคน ๆ หนึ่งนั้นมาหาค่าเฉลี่ย แล้วนำมาคำนวณค่าสัมประ-
สิทธิ์สหสัมพันธ์กับคะแนนที่ผู้ศึกษาค้นคนนั้น ๆ ประมาณค่าตนเองที่แต่ละลักษณะ ด้วยวิธีของ
เพียร์สัน⁵ (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

การให้คะแนนแบบวัคบุคคลิกภาพที่แปลจากแบบวัคบุคคลิกภาพกอร์ดอน เพอร์ซันนอล
โปรไฟล์ ด้วยการใส่ค่าไข (Key) ที่ลอกจากค่าไข (Key) ของแบบวัคบุคคลิกภาพกอร์ดอน
เพอร์ซันนอล โปรไฟล์ (Gordon Personal Profile) ของเลียวนาร์ต วี กอร์ดอน
(Leonard V. Gordon) และตรวจให้คะแนนตามคู่มือ (Manual) ของแบบวัคบุคคลิกภาพ
กอร์ดอน เพอร์ซันนอล โปรไฟล์ ของ เลียวนาร์ต วี กอร์ดอน ซึ่งคะแนนในแต่ละลักษณะจะ
มีคะแนนเต็ม 36 คะแนน

การให้คะแนนแบบวัคบุคคลิกภาพที่ใช้เป็นเกณฑ์ (Criterion) นั้น ถ้าผู้ประมาณค่า
เห็นว่าผู้ถูกประมาณค่ามีลักษณะบุคลิกภาพตรงกับข้อความที่แสดงลักษณะบุคลิกภาพทางบวก
หรือเห็นว่าผู้ถูกประมาณค่ามีลักษณะไม่ตรงกับข้อความที่แสดงลักษณะบุคลิกภาพในทางลบ
ข้อความนั้นจะได้คะแนน 4 คะแนน แต่ถ้าผู้ประมาณค่าเห็นว่าผู้ถูกประมาณค่ามีลักษณะ
บุคลิกภาพตรงกับข้อความที่แสดงลักษณะบุคลิกภาพในทางลบ และเห็นว่าผู้ถูกประมาณค่ามี
ลักษณะบุคลิกภาพไม่ตรงกับข้อความที่แสดงลักษณะบุคลิกภาพทางบวก ข้อความนั้นจะได้
คะแนน ดังนั้นแต่ละลักษณะจะมีคะแนนเต็ม 36 คะแนน

การหาความเที่ยงของแบบวัคบุคคลิกภาพ จำนวนห้าครั้งนี้แห่งความเที่ยงแบบ

⁵Henry E. Garrett, Statistics in Psychology and Education
(New York : Longmans Green and Co., 1960), pp. 134 - 146.

คอนสเปคต์⁶ (Index of Conspect Reliability) ของแบบวัดบุคลิกภาพที่แปล
จากแบบวัดบุคลิกภาพกอร์ดอน เพอร์ซันนอล โปรไฟล์ (Gordon Personal Profile)
ของเลียวนาร์ด วี กอร์ดอน (Leonard V. Gordon) ที่ละลักษณะที่ทดลองใช้กับนิสิต
นักศึกษา 15 คน ที่อยู่ใต้ออก (มีเพื่อนประมาณ 2 คน คือนิสิตนักศึกษา 1 คน ซึ่ง
เป็นข้อมูลชุดเดียวกันกับการหาความตรงของแบบวัดบุคลิกภาพข้างตน) ซึ่งถ้าดัชนีของ
ความเที่ยงมีค่าสูงและมีความตรงเพียงพอก็นำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวัดลักษณะบุคลิกภาพ
นิสิตนักศึกษาที่ต่อตามสืบต่อไป

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตนักศึกษาจากมหาวิทยาลัย 5 แห่ง
ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยไม่ได้พิจารณาว่านิสิตนักศึกษาเหล่านี้เป็นตัวแทนของนิสิตนักศึกษา
ของมหาวิทยาลัยแห่งใดแห่งหนึ่งโดยเฉพาะ แต่แบ่งนิสิตนักศึกษาทั้งหมดออกตามแขนงวิชา
4 แขนงวิชา คือ แขนงวิชาวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และ
วิจิตรศิลป์ และจากการคำนวณโดยใช้สูตรการหาขนาดของตัวอย่างประชากร⁷ ปรากฏ
ว่าต้องใช้ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น 400 คน

⁶E.T. Fitzgerald, "Peers, Personality, and Predictions in Academic Settings," The Journal of the Faculty of Education, 3 (1973), 106.

⁷Taro Yamane, Statistics : An Introductory Analysis (New York : Harper & Row, 1970), p. 886.

การสมัครตัวอย่าง

เริ่มด้วยการศึกษาหลักสูตรของคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย 5 แห่ง ใน กรุงเทพมหานคร จากเอกสารสิ่งพิมพ์ฉบับล่าสุดของแต่ละมหาวิทยาลัย และติดต่อ กับแผนกจัดหลักสูตรตารางเรียนของคณะต่าง ๆ หลังจากนั้นก็จึงจำแนกนิสิตนักศึกษา คณะต่าง ๆ ของแต่ละมหาวิทยาลัยออกตามแขนงวิชา 4 แขนงวิชา ดังนี้คือ

1. นิสิตนักศึกษาแขนงวิชาวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วยนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาใน คณะวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์

2. นิสิตนักศึกษาแขนงวิชาสังคมศาสตร์ ประกอบด้วยนิสิตนักศึกษาในคณะ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี เศรษฐศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ การุศาสตร์

3. นิสิตนักศึกษาแขนงวิชามนุษยศาสตร์ ประกอบด้วยนิสิตนักศึกษาในคณะ อักษรศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศิลปศาสตร์

4. นิสิตนักศึกษาแขนงวิชาวิจิตรศิลป์ ประกอบด้วยนิสิตนักศึกษาในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มัธยมศึกษาศิลป จิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการที่จะให้ได้นิสิตนักศึกษาทั้ง 4 ปี ไล่กัน จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพื่อที่จะให้เป็นตัวแทนของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยทั้งหมด จึงได้ศึกษาตารางเวลาเรียนของคณะต่าง ๆ ที่ต้องการ และเลือกสุมนิสิตนักศึกษาจาก ชั้นเรียนที่มีนิสิตนักศึกษาเรียน รวมทั้งทั้ง 4 ชั้น ส่วนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั้น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการติดต่อไปทางหอพักนิสิต แล้วขอสุมนิสิตตามสาขาวิชาและชั้นเรียน ที่ต้องการ นิสิตนักศึกษาที่สุ่มได้ในกรณีการวิจัยนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 550 คน

การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเริ่มนำแบบวัดสองฉบับ คือ แบบวัดความต่อต้าน สันดานผู้เป็น และแบบวัดบุคลิกภาพที่แปรจากแบบวัดบุคลิกภาพภกธรรคสม เพอร์ซันนอล โปรไฟล์ ไปให้นิสิตนักศึกษาทำตั้งแต่วันที่ 12 พฤศจิกายน ถึงวันที่ 21 ธันวาคม 2516 โดยนำแบบวัดบุคลิกภาพที่นิสิตนักศึกษาที่ต่อต้านสันดานผู้เป็นนี้ไปแจกจ่ายตนเองตามวันและ

เวลาที่เลือกไว้ตามตารางสอนของนิสิตนักศึกษา เมื่อรวบรวมข้อมูลเสร็จ ปรากฏว่า ได้แบบวัดบุคลิกภาพที่นำมาทั้งสิ้น 550 ชุด แต่เป็นแบบวัดบุคลิกภาพที่เก่าแก่สมบูรณ์ จำนวน 544 ชุด แล้วจึงนำมารวบรวมนิสิตนักศึกษาตามความชอบและไม่ชอบ สิ้นค่าตอบแทน นิสิตนักศึกษาในแขนงวิชาต่าง ๆ และเพศ ทำการตรวจให้คะแนนแบบวัดบุคลิกภาพนิสิตนักศึกษาที่คัดค้านต้นฉบับ เพื่อจะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์แบบวัดบุคลิกภาพนิสิตนักศึกษาที่ตรวจไว้ทั้งหมด มาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 3 ตัวประกอบ⁸ (2 x 4 x 2 Factorial Design) คือความชอบ/ไม่ชอบ/ต้นฉบับ แขนงวิชาของนิสิตนักศึกษาและเพศ เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ และถ้าการทดสอบตัวประกอบใดมีนัยสำคัญก็จะทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกัน โดยใช้การทดสอบทูเกย์ (Tukey's HSD Test)

ศึกษาสัดส่วนของนิสิตนักศึกษาที่คัดค้านและไม่คัดค้านต้นฉบับ เป็นร้อยละ และเปรียบเทียบลักษณะบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษาตามลักษณะทั้ง 4 ลักษณะ คือ การมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น (Ascendency) ความรับผิดชอบ (Responsibility) ความมั่นคงทางอารมณ์ (Emotional Stability) การสังคม (Sociability) ผู้วิจัยได้นำเอาคะแนนบุคลิกภาพแต่ละลักษณะของนิสิตนักศึกษาทั้ง 544 คน มาศึกษาหาตำแหน่ง

⁸B.J. Winer, Statistical Principle in Experimental Design (New York : McGraw-Hill Company, Inc., 1970), pp. 232-233.

⁹Roger E. Kirk, Experimental Design : Procedures for the Behavioral Sciences (Belmont, California : Brooks/Cole Publishing Co., 1968), pp. 88 - 90.

เปอร์เซ็นต์ไทล์¹⁰ (Percentile Rank) แลวนำมาเขียนสัณฐาน (Profile)

การวิจัยเรื่องนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Method)

เป็นการศึกษาในสนาม (Field Study) ศึกษาและเปรียบเทียบลักษณะบุคลิกภาพ

นิสิตนักศึกษาที่ต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ นิสิตนักศึกษาในแขนงวิชาต่าง ๆ และเพศ โดยการ

ใช้แบบวัดบุคลิกภาพนิสิตนักศึกษาที่ต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ที่มีความตรงและความเที่ยงสูงพอ

ซึ่งประกอบด้วยแบบวัดความต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และแบบวัดบุคลิกภาพ

ที่แปลจากแบบวัดบุคลิกภาพ: กอร์ดอน เพอร์ซันนอล โปรไฟล์ (Gordon Personal

Profile) ของเลียวนาร์ด วี. กอร์ดอน (Leonard V. Gordon)

ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิด 3 ตัวประกอบ คือ

ความต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ แขนงวิชาของนิสิตนักศึกษา และเพศ แล้วทดสอบค่าเฉลี่ย

คู่ที่แตกต่างกันออกไปด้วยการทดสอบของทูคี ส่วนการเขียนสัณฐานนั้น อาศัยการคำนวณ

ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ที่คิดจากนิสิตนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 544 คน

10

Ann Anastasi, Psychological Testing (London : The Macmillan Company, 1999), pp. 49 - 52.